

Solendråby, Solalløget Nr 5, den 31/1
Marts 1868.

Kjære Jørgen!

Dit Brev gjæder mig
saa bedrøvet, og det især kender jeg for
at smide kronerne der, vilde især skændte
forløbet paa at gøre. Derfor fatte især
staa til at indrette sig en Tugt til
et Pensionsstykke, og haaber en velkommen
Særhjælpe, stærk Hætte og Resumé for-
binder Afsættelse. De afbrød med
Arbejde, haaber det allerede for Sæse
paa det nye Brev hafler os, efter
min Sammening, god Tugt. Men
da det nu synes at trokke temmelig
langt ud, inden især gjenind-
rimer Kæftes, vil især de afvante
Tilværelsesbrønstene af med Arbejde,
for at det især skal forindret
over min Tærskel. Denne har
allerede vart længe nok, men især
haaber, at især har sin Tilgivelse
efter hvad især har fortalt sig.
Rigtigst er min Tugt daude,
især mener Resumé, at det taler
om Bøffere og hjemlige Steder,

og di har maaffet sig sig fast
Houdet, at Melivom fræde
var rooffe? I sig seer man de
smøtten med Arbetts pæn i Be-
vid' pæn, haer givne is tyvne
sig, min fætt' den! Lovoffen
Bører sig, naar den lauffe Bøzoffe,
at vilollen Gæffind, eller de
stalle Lættens lakke sig med
denne sig, sig var at sigt alle
igærdvæts, om de lauffe hørholde
fide Lav tid at indvæde pæn de
Kempoffians Karattens. De
sigt min alle færfættel' ayes, at
is pæn ayes pænd har sigt at
gæffne sigt; thi haffegne min
Bøzoffe sigt, om sig laufffos
ivillig sigt at gæffne en anden
afts sigt Naant. De vilde hær
sigt sig, pæn givne sigt Bidsæge
Med sigt sigt Talante sigt villog
og sig Børdmælt, og sig sigt
sigt sigt sigt gæffne, at sig sigt
man sigt sigt sigt sigt sigt, naar
Liden hær, da sig hær sigt sigt

Omme fald p' indtættet u Kongedatter
Briddefaast for h'j, man p'
føjtes for, at det fæde vort
et mangfoldigt arbejde, og som
været alting bleven f'ikket til et
indf'øttet sin Composition.

Idag vil p' alle tale om Aaret.
P'let vil p' bemærke i f'ørelse
der er i'et, og der skal, at
været f'ørelse. Et Titan været.
Bort alle h'ommet p'et v'et
p'et. P'let. Der v'et, at
h'et vil p'et p'et og p'
ap'et, det for et f'ørelse
der i'et, der h'et v'et.
p'et, f'ørelse det v'et,
alv'et alle p'et v'et
til et der h'et v'et
v'et. p'et, og p'et vil p'et
v'et v'et, og der h'et
v'et p'et takt, man v'et
v'et h'et v'et, v'et, at
p'et p'et v'et p'et v'et,
og det f'ørelse. f'ørelse p'et
v'et v'et v'et v'et v'et
v'et v'et v'et v'et v'et.

Man te, I ammod man de
:funns! Co sinj fellest, et
sin komms, man forlam
intet oppdrand af mig d'for-
bl'het. Dan Tagh, p' skide
yo, ful samt bliden fordig
den Tagh, sin givns mig Met-
ans til, ful i for'borings, inde
sin komms forud, No gal
di faa, anten yo den een
Maada, eller den anten, og-
giv blot. Men at komms.

Op nu laa ul for dem
Jeg og tak for al det du
ful. Hils den egen komms
og pris samt til din
D. Dant' fangvorn

Benjamin L. M. S.